

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Bezuidenhoutseweg 30 · Telefoon 81 40 111 · Netnummer 070

Men gelieve bij het antwoord nauwkeurig
onderwerp, dagtekening, nr. en letter van
dit schrijven te vermelden

De Heer Minister-President,
Voorzitter van de Raad van Ministers,
Plein 1813, no.4,
La-Gravenhage.

158841

1.7.64

B

M

OB

Ter behandeling in Ministerraad
d.d. 3 juli, agendapunt 2

30 juni 1964

Bijgaand zend ik U een nota betreffende de gemeenschappelijke handelspolitiek van de Europese Economische Gemeenschap. Over de inhoud van deze nota is in de Interdepartementale Raad voor de Handelspolitiek volledige overeenstemming bereikt.

Aanvankelijk lag het in de bedoeling deze nota in de Raad voor Europese Zaken aan de orde te stellen. Nu deze Raad niet doorgaat, zou ik het bijzonder op prijs stellen, indien U deze nota op de agenda van de a.s. Ministerraad zoudt willen plaatsen.

Op dit ogenblik vinden omtrent de onderwerpen, die in deze nota zijn behandeld, regelmatig besprekingen plaats te Brussel. Het is derhalve van belang, dat de overeenstemming, welke binnen de I.R.H.P. is bereikt, door de regering wordt bekrachtigd. Dit temeer, omdat op grond van Benelux-verplichtingen zo spoedig mogelijk getracht moet worden met de Belgische en Luxemburgse delegaties tot overeenstemming te geraken.

Tenslotte wil ik er de aandacht op vestigen, dat uiteraard in deze nota de handelspolitieke aspecten op de voorgrond zijn geplaatst. Politieke overwegingen kunnen naar mijn mening beter in de Ministerraad aan de orde worden gesteld.

c.c. Aan de Leden
van de Ministerraad

DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN,

Aan de Heer Minister-President
Plein 1813, no. 4,
's-Gravenhage.

Copie conform aan de
Leden van de Ministerraad.

Nota betreffende voorstellen der Europese Commissie
m.b.t. de gemeenschappelijke handelspolitiek

I. Inleiding

In de komende maanden zal de EEG-Raad zich moeten uitspreken over een vijftal voorstellen van de Europese Commissie betreffende de gemeenschappelijke handelspolitiek. De betrokken voorstellen zijn gebaseerd op art. 111 van het Verdrag van Rome (zie bijlage 1).

Twee van de voorstellen zullen reeds in de maand juli aan de Raad worden voorgelegd. Zij betreffen :

- a) het voeren van een exploratoir gesprek met Japan teneinde met dit land tot een Gemeenschapsaccord te komen;
- b) het creëren van een economisch afweermecanisme voor de Gemeenschap.

Over de drie andere Commissie-voorstellen zal de EEG-Raad zich eveneens op vrij korte termijn moeten uitspreken. Deze voorstellen houden in :

- c) het invoeren van een gemeenschappelijke handelspolitiek tegenover het Oost-blok;
- d) wijziging en verlenging van Verordening 3/63 (regeling van de invoer uit de Oosteuropese staatshandellanden van landbouwproducten, waarvoor een gemeenschappelijke marktorganisatie is ingesteld);
- e) verbetering van de bestaande consultatieprocedure inzake de handelsaccorden van de afzonderlijke Lid-Staten met derde landen.

Over deze voorstellen heeft overleg plaats gevonden in de Interdepartementale Raad voor de Handelspolitiek (I.R.H.P.). De onderhavige nota is het resultaat van dit gesprek.

Volledigheidshalve zij er voorts op gewezen, dat eveneens een aantal gesprekken hebben plaats gevonden met de Belgische en Luxemburgse handelspolitieke deskundigen. Tijdens deze gesprekken bleek een vrij grote mate van eensgezindheid.

II. Algemene aspecten

Alvorens in te gaan op de inhoud van de voorstellen zelve, zij de aandacht gevestigd op enkele meer algemene aspecten:

- a) In de eerste plaats moet erop worden gewezen, dat bij het ambtelijk EEG-overleg is gebleken, dat er een verschil van inzicht bestaat over de interpretatie van art. 111 van het EEG-Verdrag.

De Europese Commissie, de Beneluxlanden en de Bondsrepubliek zijn van mening, dat de Raad op grond van dit artikel gedurende de overgangsperiode tot een gemeenschappelijke handelspolitiek kan besluiten - vanaf het begin van de derde *étappe* zelfs met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Franse en Italiaanse deskundigen zijn van oordeel, dat op grond van de betrokken bepalingen slechts procedurele besluiten kunnen worden getroffen. Zij wensen, dat de Lid-Staten gedurende de overgangsperiode hun bevoegdheden op handelspolitiek terrein behouden.

Het - voorlopige - oordeel van de juridisch adviseur van het Ministerie van Buitenlandse Zaken is, dat beide interpretaties verdedigbaar zijn.

Gezien dit oordeel lijkt het gewenst, dat onafhankelijk van de juridische aspecten op korte termijn in de Raad de vraag aan de orde wordt gesteld of de Lid-Staten al dan niet bereid zijn tot het invoeren van een gemeenschappelijke

handelspolitiek tijdens de overgangperiode. Wanneer blijkt, dat de politieke wil daartoe aanwezig is - die dan in een duidelijke Raadsverklaring moet worden vastgelegd - zal het interpretatieverschil over art. 111 geen rol meer spelen.

In overleg tussen het Ministerie van Buitenlandse Zaken en het Directoraat-Generaal voor de Buitenlandse Economische Betrekkingen is een afzonderlijke nota opgesteld, die op 30 juni in de Coördinatie Commissie is besproken. Het resultaat van dit overleg zal door de voorzitter van de Coördinatie Commissie in de a.s. vergadering van de Raad voor Europese Zaken worden medegedeeld.

- b) De I.R.H.P. betreurt het, dat de Europese Commissie haar huidige voorstellen heeft gelanceerd voordat zij een uitspraak van de Raad heeft uitgelokt over enkele belangrijkere en meer urgente vraagstukken van de gemeenschappelijke handelspolitiek. Weliswaar houden de voorstellen van de Europese Commissie verband met het actieprogramma voor de handelspolitiek, dat door de Raad is goedgekeurd, doch dit neemt niet weg, dat de uitvoering van dit actieprogramma in een bredere context moet worden geplaatst, opdat de Lid-Staten een duidelijker beeld krijgen van hetgeen de Europese Commissie voor ogen staat.

Met name werd in de I.R.H.P. betreurd, dat de Europese Commissie de aandacht van de Raad richtte op het handelsverkeer met Japan en de Oosteuropese landen, dat slechts enkele procenten van het totale handelsverkeer van de Europese Gemeenschap omvat, terwijl in West-Europa veel belangrijker vraagstukken om een oplossing vragen. De noodzaak daartoe wordt nog onderstreept door het feit, dat er rekening mee moet worden gehouden, dat binnen afzienbare termijn geen toetreding van Europese landen tot de Gemeenschap zal kunnen plaatsvinden.

Men krijgt niet de indruk, dat de Europese Commissie daarvoor voldoende begrip toont, wanneer men de houding van de Europese Commissie beschouwt ten opzichte van de tariefafbraak tussen de Europese landen, die in het kader van de Kennedy-onderhandelingen aan de orde is. In plaats van te werken met algemene formules, die zouden waarborgen, dat althans tussen de Europese landen de tarieven met 50% worden afgebroken, houdt de Commissie nog steeds staande, dat ook wanneer een Europees land principal supplier is, het niet van te voren vaststaat, dat overgegaan zal worden tot een tariefverlaging van 50%, wanneer er een dispariteit is geconstateerd tussen het EEG-tarief en het Amerikaanse tarief. Ten aanzien van dit vraagstuk heeft de Commissie bilaterale onderhandelingen voorgesteld, die tot dusver weinig succes hebben opgeleverd.

- c) In het algemeen wordt door de I.R.H.P. betreurd, dat door de EEG zoveel nadruk wordt gelegd op een bilaterale benadering, wanneer onderhandeld wordt over moeilijkheden, die derde landen ondervinden als gevolg van de totstandkoming van de EEG. Deze bilaterale benadering is in strijd met de gangbare internationale praktijk van de laatste jaren. Het wordt steeds duidelijker, dat langs deze weg op handelspolitiek gebied geen oplossing mogelijk is, omdat het aanbrengen van een verlichting voor het ene landen vrijwel steeds leidt tot een vergroting van de moeilijkheden voor het andere derde land. Het handelspolitieke beleid van de EEG dreigt daarenboven verstrikt te geraken in een warwinkel van bilaterale regelingen.

Aan de bilaterale benaderingswijze zijn immers door het GATT strikte grenzen gesteld. Alleen wanneer men aanstuurt op een douane-unie of een vrijhandelszone mag men op discriminatoire wijze te werk gaan. De creatie van vrijhandelszones en douane-unies gaat echter steeds gepaard met het verstrekken van invloed aan de geassocieerde partner op het handelspolitieke beleid der Gemeenschap, met name op het gebied van de tarieven.

Daarmede geraakt het handelspolitieke beleid van de Gemeenschap allengs onder de hypotheek van een veelheid van consultatieverplichtingen. Het gevolg hiervan is, dat iedere slagvaardigheid zoek raakt.

Op dit ogenblik bestaan reeds discriminatoire betrekkingen als gevolg van associatie-verdragen met 18 Afrikaanse staten, Griekenland, Turkije, Suriname en de Nederlandse Antillen. Marokko, Tunis, Algerije, Oost-Afrika, Nigeria, Oostenrijk en Ierland staan voor de deur.

Een verdere voortzetting van deze ontwikkeling zal zonder twijfel tot een nog grotere handelspolitieke chaos leiden.^{x)}

Een van de belangrijkste taken, die Nederland op handelspolitiek gebied in de EEG heeft te vervullen, is te trachten de huidige bilaterale benadering van de handelspolitieke problematiek om te buigen in een meer multilaterale richting. Voorlopig is de belangrijkste mogelijkheid daartoe gelegen in de Kennedy-onderhandelingen. Het welslagen van deze onderhandelingen betekent, dat de problemen van derde landen, die zijn ontstaan na de totstandkoming van de EEG, aanzienlijk kunnen worden verlicht.

Een en ander neemt niet weg, dat ten aanzien van een aantal derde landen - zeker in de naaste toekomst - nog een bilaterale benadering niet kan worden vermeden. Dit geldt in het bijzonder voor de Oosteuropese staatshandellanden, doch in zekere mate ook voor Japan, dat weliswaar lid is van de GATT en de O.E.S.O., doch waarvan de uitvoer naar westelijke landen soms een marktversturend effect heeft, waardoor bilateraal overeen te komen verdedigingsmaatregelen vooralsnog nodig blijven, terwijl dit land zelf bovendien nog een groot aantal contingenten handhaaft.

x) De vertegenwoordiger van het Min. van Bu.Z. maakt hierbij de opmerking dat het zijns inziens niet mogelijk is om dit probleem uitsluitend vanuit handelspolitiek gezichtspunt te beschouwen.

Het moet worden betreurd, dat het de Commissie ook op dit beperkte terrein aan een conceptie met betrekking tot het te voeren gemeenschappelijk beleid ontbreekt. Haar voorstellen zijn tot dusver uitsluitend gericht geweest op het overdragen van bevoegdheden door de Lid-Staten aan haar, zonder dat haar een beleidslijn voor ogen blijkt te staan. De toch al niet grote bereidheid der Lid-Staten om hun bevoegdheden op dit gebied over te dragen, wordt door deze benadering zeker niet groter.

Kan van Nederlandse zijde in principe worden ingestemd met het versnelde, materiëel invoeren van de gemeenschappelijke handelspolitiek, het uiteindelijk meegaan van ons land wordt bepaald door de volgende algemene overwegingen :

- de voorstellen dienen te passen in het algemene beleid der Nederlandse Regering gericht op de openheid van de Gemeenschap;
- zij moet aansluiten bij de internationaal overeengekomen handelsregels (G.A.T.T., O.E.S.O.);
- zij moet leiden tot de verwezenlijking van de gemeenschappelijke EEG-markt; de vrije onderlinge uitwisseling van ingevoerde producten moet worden verzekerd en bij in- en uitvoer moet iedere discriminatie tussen de Lid-Staten worden uitgesloten.

In het hiernavolgende deel van deze nota zal, meer in bijzonderheden worden aangegeven, welke consequenties de voorgaande algemene beschouwingen hebben voor de Nederlandse houding ten aanzien van de verschillende Commissievoorstellen.

III. De voorstellen der Commissie

a. Japan

De Commissie wil op zo kort mogelijke termijn een exploratoir gesprek met Japan beginnen om de mogelijkheid van een communautair akkoord met dit land na te gaan.

Het zou het eerste door de Gemeenschap zelfgezochte handelsakkoord zijn met een derde land met een belangrijke inhoud (in tegenstelling tot Iran en Israël).

Hoewel voor ons land voorop staat, dat in beginsel de betrekkingen met Japan in het kader van het G.A.T.T. moeten worden geregeld, heeft ook ons land zich genoodzaakt gezien vooralsnog, zekere contingenten tegenover Japan te handhaven.

De huidige handelspolitieke positie van de Lid-Staten t.o.v. Japan komt in hoofdzaak op het volgende neer:

- Italië en Frankrijk hebben nog een vrij groot aantal contingenten t.o.v. Japan. Duitsland en de Benelux handhaven daarentegen nog een gering aantal contingenten.
- De Benelux en Frankrijk hebben in bilaterale akkoorden met Japan een clause opgenomen die hun de bevoegdheid geeft in geval van marktverstoring vrijwaringsmaatregelen te nemen; Duitsland en Italië bezitten deze mogelijkheid niet. Duitsland, dat zeer weinig contingenten heeft en niet beschikt over een dergelijke vrijwaringsclausule, is dus nogal kwetsbaar.

Uit een ontwerp-rapport blijkt hoe de Commissie denkt over een eventueel af te sluiten gemeenschapsakkoord met Japan.*

* Het definitieve rapport is nog niet ontvangen. Naar ondershands vernomen werd zal de Commissie in dit rapport uitvoerig op het probleem van de handelsbetrekkingen van de E.E.G. met dat land ingaan. Het is daarom mogelijk dat het in deze nota gestelde nog wijzigingen zal moeten ondergaan dan wel zal moeten worden aangevuld.

- 1) de Commissie wil over een lijst van gemeenschapscontingenten onderhandelen. Deze lijst zou circa 50 posten bevatten, hetgeen betekent dat Duitsland en de Benelux aanzienlijk zullen moeten deliberaliseren en Frankrijk en Italië liberaliseren. In beperkte mate zou de mogelijkheid open moeten blijven (vnl. voor Frankrijk en Italië) om nationale contingentslijsten te handhaven, waarover de betrokken Lid-Staten nog bilateraal kunnen blijven onderhandelen.
- 2) de gemeenschappelijke contingenten worden door de Commissie tussen de Lid-Staten opgedeeld naar rato van de invoeren in vorige jaren, terwijl in geval van onderuitputting de Commissie tot herverdeling kan overgaan.
- 3) er moet een gemeenschappelijke vrijwaringsclausule komen, waarmede vooral Duitsland en Italië, die deze clausule niet bezitten, zullen gebaat zijn.
- 4) de Commissie wil aan Japan verbetering van de exportpositie van de Gemeenschap vragen in de vorm van liberalisatie en opruiming van handelsbelemmeringen.

Tot op heden hebben de Lid-Staten op bovenstaande onderwerpen, die een uitgangspunt voor de exploratoire besprekingen moeten vormen, als volgt gereageerd:

- Italië handhaaft een algemene reserve op het gehele voorstel, onder aanvoering van het argument, dat zij om betalingsbalansredenen, niet in staat is, haar contingenteringen in omvang te verminderen.
- Frankrijk verzet zich tegen invoering van volledig communautaire contingenten en meent dat de vrijwaringsclausule door de Lid-Staten moet kunnen worden gehanteerd waardoor wederom belemmeringen van het handelsverkeer binnen de Gemeenschap kunnen ontstaan.

- Duitsland sluit zich aan bij Frankrijk, in de hoop dat op deze basis binnen de Gemeenschap overeenstemming kan worden bereikt en zodoende van Japan de begeerde vrijwaringsclausule kan worden verkregen.
- De Benelux staat een volstrekt communautaire benadering voor, zonder overgangsfase waarin nationale elementen worden gehandhaafd.

Commentaar

Japan ontwikkelt zich op het ogenblik tot een belangrijke importmarkt, maar handhaaft nog veel kwantitatieve restricties. Wanneer de Gemeenschap profijt wil trekken van deze markt is het nodig om te komen tot wederzijdse afschaffing van beperkingen.

De Gemeenschap zal een aanbod moeten doen dat een voor Japan aanvaardbaar uitgangspunt voor de onderhandelingen vormt. Dit betekent primair, dat de Gemeenschap niet minder liberaal mag worden dan voordien de afzonderlijke Lid-Staten, en daarnaast over voldoende concessiemogelijkheden moet beschikken om haar wensen te realiseren.

Het lijkt er echter op dat de Commissie, bij haar pogingen om de tegengestelde belangen der Lid-Staten te overbruggen, tot een resultaat dreigt te komen, waarbij de Gemeenschap van Japan veel meer zal vragen dan zij aanbiedt.

Uit Nederlandse officiële contacten met Japan is reeds gebleken dat Japan alleen bereid zal zijn de ontsnappingsclausule ook aan Duitsland en Italië toe te kennen en tot afbraak van eigen contingenten over te gaan indien de E.E.G. een afbraak van de resterende contingenten binnen een vaste periode kan aanbieden.

Aangezien de bilaterale Benelux-betrekkingen met Japan voor de komende tijd bevredigend zijn geregeld, bestaat voor Nederland niet de behoefte om op korte termijn een gesprek van de Gemeenschap met Japan aan te gaan.

De Benelux-positie, zoals tot dusverre ingenomen, kan dus onverkort worden gehandhaafd, n.l.:

- a) geen handhaving van nationale contingentenlijsten. De gemeenschappelijke contingentenlijst dient zo kort mogelijk te zijn.
- b) beheer van de gemeenschapscontingenten^{ten} volgens nader vast te stellen gemeenschappelijke regels, met als uitgangspunt volledig vrij verkeer van goederen binnen deze contingenten.
- c) de vrijwaringsclausule kan slechts door de Gemeenschap en niet door de afzonderlijke Lid-Staten worden ingeroepen.
- d) de opstelling van een wensenlijst t.o.v. Japan met betrekking tot de verbetering van de exportpositie van de E.E.G.

Het verdient aanbeveling dat de Raad bij het nemen van haar beslissing over het exploratoire gesprek met Japan tevens overgaat tot de instelling van het krachtens artikel 113 voorziene Comité. Volgens dit artikel voert de Commissie - na machtiging door de Raad - onderhandelingen over akkoorden met derde landen in overleg met een speciaal comité, door de Raad aangewezen om haar daarin bij te staan, en binnen het raam van de richtlijnen welke de Raad haar kan verstrekken. Een regeling dus die volstrekt analoog is aan het voor tariefonderhandelingen reeds ingestelde Comité ex artikel 111. Dit Comité is indertijd - bij het begin van de onderhandelingen ex artikel XXIV-6 van het G.A.T.T. en de Dillon-ronde - eveneens bij raadsbesluit (d.d. 5 mei 1959) ingesteld.

b. Economische defensiemaatregelen

De Commissie wil met haar voorstel bereiken dat de Gemeenschap ter verdediging van haar economische belangen maatregelen kan nemen

- tegen dumping, subsidies en premies
- tegen marktverstoring
- als retaliatie.

Het voorstel bestaat uit twee hoofdelementen:

- a) een consultatieprocedure, die aan de bestaande mogelijkheden tot consultatie en het doen van voorstellen door de Commissie om tot maatregelen over te gaan, weinig toevoegt;
- b) een urgentieprocedure, krachtens welke de Commissie snel en effectief kan optreden. Aan iedere Lid-Staat blijft de mogelijkheid om tegen een dergelijke beslissing in beroep te gaan bij de Raad. Dit beroep schorst de beslissing van de Commissie.

Bovengenoemde defensiemaatregelen zouden zowel tegen G.A.T.T.-leden (met inachtneming der G.A.T.T.-regels) als tegen niet-G.A.T.T.-leden kunnen worden genomen.

De Commissie benadrukt de urgentie voor een dergelijke gemeenschappelijke afweerregeling, omdat de Gemeenschap bij de aanvang der Kennedy-ronde over een gelijk uitgangspunt zou moeten beschikken als de V.S.

Frankrijk deelt de opvatting der Commissie, terwijl de standpunten der overige Lid-Statens, mede in verband met het vermelde interpretatieverschil over artikel III nog niet geheel duidelijk ter tafel liggen.

Vast staat, dat Duitsland en de Benelux willen voorkomen dat met de creatie van een gemeenschappelijk afweermechanisme, de Gemeenschap zich nu reeds restrictief gaat opstellen zonder

dat bekend is, waartoe zij verder op handelspolitiek terrein (vnl. de Kennedy-ronde) bereid is.

Teneinde enerzijds niet afwijzend te staan tegenover een communautaire regeling van deze materie en anderzijds voldoende waarborgen te hebben tegen een protectionistische hantering van deze regeling, hebben de Benelux-landen zich tot dusver door het volgende standpunt laten leiden:

Met een nadere uitwerking van de consultatieprocedure terzake kan worden ingestemd. Tot het gezamenlijk nemen van maatregelen kan slechts worden overgegaan met instemming van de Lid-Staten. Wanneer eenmaal de beginselen voor een gemeenschappelijke handelspolitiek zijn vastgesteld, kan worden overgegaan op een communautaire procedure voor gemeenschappelijke economische defensiemaatregelen.

In deze zin moet de voorgestelde regeling dus worden beschouwd als een sluitstuk van de gemeenschappelijke handelspolitiek.

c. Oost-Europa

De Commissie gaat er in haar voorstel van uit, dat de gemeenschappelijke handelspolitiek t.o.v. Oostbloklanden geleidelijk gerealiseerd moet worden.

Dit betekent dat de Lid-Staten gedurende een aantal jaren nog bilateraal mogen onderhandelen, terwijl hun bewegingsvrijheid door E.E.G.-afspraken in sterke mate aan banden is gelegd.

In de Benelux is men eenstemmig van oordeel dat dit niet uitvoerbaar is, omdat men bij bilateraal onderhandelen, zeker tegenover communistische landen, vrij moet zijn om tot een gunstig resultaat te komen.

Bij het nemen van een besluit voor een communautaire regeling van de gehele handel ten opzichte van de Oostbloklanden zijn twee overwegingen van groot belang:

- door het optreden van de E.E.G., als eenheid kan een krachtiger onderhandelingspositie worden verkregen;
- doorstromingsmoeilijkheden binnen de E.E.G., die zich tot op heden vrij veel hebben voorgedaan, kunnen dan vermeden worden.

Gelijk hierboven eveneens is betoogd bij het voorstel-Japan, lijkt het ons ten aanzien van de Oostblok-politiek gewenst ernaar te streven de wijziging van een bilaterale politiek van de Lid-Staten in een strikt communautaire, te verwezenlijken met vermijding van iedere semi-communautaire tussenfase. Dit betekent dat de Lid-Staten vanaf een nader te bepalen tijdstip van bilaterale akkoorden afzien. Het vaststellen van dit tijdstip vereist een politieke beslissing vooraf.

Een dergelijke politieke Raadsbeslissing heeft het voordeel, dat niet alleen de Oostbloklanden doch ook de Lid-Staten en de Commissie zich op deze wijziging geruime tijd van tevoren kunnen instellen.

Deze overgang naar een communautaire politiek zou na grondige voorbereiding - en wanneer een voor ons land aanvaardbare conceptie voor een gemeenschappelijke Oostblok-politiek bestaat - bij voorkeur nog voor 1966 zijn beslag moeten krijgen opdat de Beneluxlanden op de bepaling van dat beleid nog een zo sterk mogelijke invloed kunnen uitoefenen. Daarna zijn, althans volgens de tot dusverre door de Benelux verdedigde interpretatie van artikel III, gekwalificeerde meerderheidsbesluiten mogelijk, waarbij de Benelux kan worden overstemd.

d. Verordening 3/63

De landbouwreglementen gebaseerd op een systeem van variabele heffingen, voorzien in het algemeen in een invoer zonder kwantitatieve beperkingen van de produkten waarop die reglementen betrekking hebben.

Voorheen waren alle landbouwprodukten praktisch onder contingent. In verband met de speciale handelspolitieke regimes van de landen van het Oostblok leek het nodig dat de E.E.G. voor deze verordeningsprodukten toch nog op de een of andere wijze voor een kwantitatief element in de door de Lid-Staten met het Oostblok af te sluiten verdragen gebruik zou kunnen maken, zowel uit het oogpunt van controle op de invoer van de partnerlanden als uit handelspolitieke overwegingen.

Om deze redenen is vorig jaar besloten, bij wijze van compromis, om voor de invoer van deze produkten uit het Oostblok gebruik te maken van "geraamde bedragen", welk systeem is neergelegd in Verordening 3/63.

De Commissie wil nu deze verordening verlengen en haar toepassing uitbreiden tot de nieuwe verordeningsprodukten. België verzet zich tegen verlenging van deze verordening, omdat deze als geheel en in het bijzonder met betrekking tot het begrip "geraamde bedragen", tot zeer uiteenlopende interpretaties heeft aanleiding gegeven. Dit is ook de reden waarom Nederland wenst dat iedere mogelijkheid tot opneming van "geraamde bedragen" wordt uitgesloten. Hiertoe zou een duidelijk Raadsbesluit moeten worden genomen.

Het Nederlandse belang is in hoofdzaak gelegen in de verplichte controle op de invoer. Nederland acht versterking van het controle-element uitvoerbaar door de Commissie in staat te stellen schorsing van de invoer te gelasten op ieder moment, waarop marktverstoring plaatsvindt of dreigt in één of meer landen van de Gemeenschap, zonder dat deze mogelijkheid van controle wordt gebonden aan enig percentage van de invoer voor een referentieperiode, zoals thans het geval is.

Nederland heeft reeds hiertoe strekkende amendementen in de Handelspolitieke Werkgroep aan de orde gesteld. Mocht het ons land niet gelukken deze amendementen integraal te doen aannemen, dan ware verlenging van de verordening af te wijzen.

e. Consultatieprocedure

De Commissie heeft verbeteringen voorgesteld in de consultatieprocedure, zoals deze tot heden tussen de Lid-Staten is toegepast.

De belangrijkste verbetering bestaat uit de mogelijkheid voor de Raad om vóór de afsluiting van een handelsakkoord bezwaren kenbaar te maken.

Uitgezonderd de Benelux, die zich hiervan een voorstander betoont, hebben de Lid-Staten duidelijk laten blijken, voor een dergelijke procedureverbetering niet te voelen.

De ervaring met akkoorden, waarin de bestaande E.E.G.-voorschriften niet zijn nagekomen, maakt een dergelijke procedureverbetering al zeer gewenst.

Door invoering van een Raadsprocedure zou een sterker richtgevend effect op de door de Lid-Staten nog autonoom gevoerde handelspolitiek kunnen worden verkregen. Met name zou door de politieke druk die van een Raadsbehandeling het gevolg zou zijn de Lid-Staten eerder er toe gebracht kunnen worden, af te zien van een handelsakkoord, of onderdeel van een dergelijk akkoord dat de realisatie van de gemeenschappelijke handelspolitiek in gevaar zou brengen.

Op grond van deze overwegingen lijkt het gewenst dat van Nederlandse zijde ook verder steun wordt gegeven aan het streven der Commissie tot versterking van de consultatieprocedure.

IV. Ik moge U voorstellen goed te vinden dat de Nederlandse delegaties in Brussel langs de hierboven aangegeven lijnen verder opereren.

DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN

30/6/1964

Artikel 111

Tijdens de overgangperiode zijn, onverminderd de artt. 115 en 116, de volgende bepalingen van toepassing :

1. De Lid-Staten coördineren hun handelsbetrekkingen met derde landen in die voege, dat na het verstrijken van de overgangperiode de noodzakelijke voorwaarden tot het voeren van een gemeenschappelijke politiek op het gebied van de buitenlandse handel vervuld zijn.

De Commissie doet aan de Raad voorstellen met betrekking tot de tijdens de overgangperiode toe te passen procedure bij gemeenschappelijk optreden en met betrekking tot de eenmaking van de handelspolitiek.

2. De Commissie doet aanbevelingen aan de Raad met het oog op de onderhandelingen met derde landen over het gemeenschappelijk douane-tarief.

De Raad machtigt de Commissie de onderhandelingen te openen.

De Commissie voert deze onderhandelingen in overleg met een speciaal comité, door de Raad aangewezen om haar daarin bij te staan, en binnen het raam van de richtlijnen, welke de Raad haar kan verstrekken.

3. Bij de uitoefening van de bevoegdheden, welke hem bij dit artikel zijn verleend, besluit de Raad met eenparigheid gedurende de eerste twee etappes en met gekwalificeerde meerderheid van stemmen nadien.

4. De Lid-Staten nemen in overleg met de Commissie alle noodzakelijke maatregelen, welke met name ten doel hebben geldende tariefaccorden met derde landen aan te passen teneinde de inwerkingtreding van het gemeenschappelijk douanetarief niet te vertragen.

5. De Lid-Staten stellen zich ten doel hun liberalisatielijsten ten opzichte van derde landen of groepen van derde landen op een zo hoog mogelijk peil onderling gelijk te maken. Hiertoe doet de Commissie aan de Lid-Staten alle passende aanbevelingen.

Indien de Lid-Staten de kwantitatieve beperkingen ten aanzien van derde landen opheffen of verminderen, zijn zij gehouden de Commissie tevoren daarvan in kennis te stellen en de andere Lid-Staten op gelijke voet te behandelen.

Artikel 113 is in dit verband ook van belang, omdat het voorschrijft wat in 1970 moet zijn bereikt en dus tijdens de overgangperiode moet worden voorbereid.

Artikel 113.

1. Na afloop van de overgangperiode wordt de gemeenschappelijke handelspolitiek gegrond op eenvormige beginselen met name wat betreft de tariefwijzigingen, het sluiten van tarief- en handelsaccorden, het eenvormig maken van liberalisatiemaatregelen, de uitvoerpolitiek, alsmede de handelspolitieke beschermingsmaatregelen, waaronder de te nemen maatregelen in geval van dumping en subsidies.
2. De Commissie doet voorstellen aan de Raad om over te gaan tot toepassing van deze gemeenschappelijke handelspolitiek.
3. Indien moet worden onderhandeld over accorden met derde landen, doet de Commissie aanbevelingen aan de Raad, die haar machtigt de vereiste onderhandelingen te openen.
De Commissie voert deze onderhandelingen in overleg met een speciaal comité, door de Raad aangewezen om haar daarin bij te staan, en binnen het raam van de richtlijnen, welke de Raad haar kan verstrekken.
4. Bij de uitoefening van de bevoegdheden, welke hem bij dit artikel zijn verleend, besluit de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.